

DESPRE REZOLVAREA SISTEMELOR DE ECUAȚII LINIARE INFINITE

de

B. Jankó, D. Olteanu, V. David

Se consideră sistemul de ecuații:

$$a_{i1}x_1 + a_{i2}x_2 + \dots + a_{ij}x_j + \dots = b_i (j = 1, 2, \dots, i = 1, 2, \dots) \quad (1)$$

în care coeficienții a_{ij} și termenii liberi b_i sînt numere reale date, iar x_j sînt necunoscute. Printr-o soluție a sistemului (1) înțelegem un șir de numere (x_i) care înlocuite în membrii întii ai ecuațiilor formează serii convergente avînd drept sume termenii liberi corespunzători.

Sistemul (1) poate fi scris sub forma

$$\sum_{j=1}^{\infty} a_{ij}x_j - b_i = 0 \quad (i = 1, 2, \dots) \quad (1')$$

sau sub forma [1]

$$a_{ii}x_i + A_i = 0, \quad A_i = \sum_{\substack{j=1 \\ j \neq i}}^{\infty} a_{ij}x_j - b_i \quad (i = 1, 2, \dots) \quad (1'')$$

Sistemul liniar (1) este echivalent cu sistemul neliniar

$$F_i(x_i; A_i, C_i^{(0)}) = \Phi_i(A_i, C_i^{(0)})(a_{ii}x_i + A_i) = 0 \quad (i = 1, 2, \dots) \quad (2)$$

unde Φ_i sînt funcții mărginite, fără rădăcini reale și de formă simplă iar $C_i^{(0)}$ sînt constante care se determină astfel încît pentru aproximația inițială

$$X_0 = (x_1^0, x_2^0, \dots, x_i^0, \dots) \text{ să avem}$$

$$\left(\frac{\partial F_i}{\partial x_j}\right)_0 = 0, \quad i \neq j \quad (3)$$

Condițiile (3) sînt echivalente cu

$$\left(\frac{\partial F_i}{\partial A_i}\right)_0 = 0, \quad (i = 1, 2, \dots)$$

Operația neliniară:

$$F(x) = \begin{pmatrix} F_1(x_1; A_1, C_1^{(0)}) \\ \vdots \\ F_i(x_i; A_i, C_i^{(0)}) \\ \vdots \end{pmatrix}$$

are ca derivată în sens Fréchet în punctul X_0

$$F'(x_0) = \begin{pmatrix} \left(\frac{\partial F_1}{\partial x_1}\right)_0 & 0 & \dots & 0 & \dots \\ 0 & \left(\frac{\partial F_2}{\partial x_2}\right)_0 & \dots & 0 & \dots \\ \dots & \dots & \dots & \dots & \dots \\ 0 & 0 & \dots & \left(\frac{\partial F_i}{\partial x_i}\right)_0 & \dots \end{pmatrix}$$

unde $X = (x_1, x_2, \dots, x_i, \dots)$

Metoda modificată a lui Newton-Kantorovici

$$X_{k+1} = X_k - [F'(X_k)]^{-1}F(X_k), \quad (k = 0, 1, 2, \dots)$$

duce în cazul nostru la relațiile

$$x_i^{(k+1)} = x_i^{(k)} - \frac{F_i(x_i^{(k)}; A_i^{(k)}, C_i^{(0)})}{\left(\frac{\partial F_i}{\partial x_i}\right)} \quad (i = 1, 2, \dots; k = 0, 1, 2, \dots) \quad (4)$$

$$\text{unde } X_k = (x_1^{(k)}, x_2^{(k)}, \dots, x_i^{(k)}, \dots), \quad A_i^{(k)} = \sum_{j \neq i} a_{ij} x_j^{(k)} - b_i$$

Pentru studiul convergenței metodei dăm teorema următoare [2] Considerăm operația neliniară F ce transformă spațiul X de tip Hilbert în el însuși.

În acest caz, dacă sînt satisfăcute condițiile:

1. Pentru elementul X_0 al aproximației inițiale, operatorul $F'(X_0)$ admite inversul $\Gamma_0 = [F'(X_0)]^{-1}$
2. Are loc delimitarea

$$\|\Gamma_0 F(x_0)\| \leq r_0$$

3. Derivata $F'(X_0)$ este lipschitziană

$$\|\Gamma_0 [F'(\xi_1) - F'(\xi_2)]\| \leq K \|\xi_1 - \xi_2\|$$

unde ξ_1, ξ_2 sînt elemente arbitrare din domeniul

$$\|X - X_0\| \leq 2\eta_0$$

4. Constantele η_0, K satisfac inegalitatea

$$h_0 = \eta_0 K \leq \frac{1}{2}$$

atunci, sistemul (1) admite soluția X^* iar aproximațiile succesive X_n obținute din algoritmul (4) converg în normă spre X^* .

Ordinul de convergență și eroarea sînt date de relația:

$$\|X^* - X_n\| \leq q^{n-1} \cdot \|X^* - X_1\|$$

unde $q = 1 - \sqrt{1 - 2h_0} < 1$

Teorema enunțată este valabilă pentru ecuația operațională neliniară $F(x) = \theta$ definită într-un spațiu Banach.

În demonstrație se trece de la ecuația $F(x) = 0$ la ecuația echivalentă $\Gamma_0(F(x)) (= \theta)$ iar în continuare se procedează ca în [3] metoda modificată a lui Newton.

OBSERVAȚII

1. Teorema enunțată constituie o generalizare a rezultatelor din lucrările [1] și [2]. Evitarea condiției $\|F''(x)\| \leq K$ și înlocuirea ei cu condiția lipschitziană de la punctul 3 constituie o îmbunătățire esențială deoarece expresia derivației $F''(x)$ are o formă complicată în condițiile spațiului Hilbert.

2. Condițiile teoremei pot fi slăbite și mai mult înlocuind condiția lipschitziană cu una hӧlderiană adică de forma

$$\|V_\alpha[F'(\xi_1) - F'(\xi_2)]\| \leq K\|\xi_1 - \xi_2\|^\alpha$$

unde $0 \leq \alpha \leq 1$, iar ξ_1, ξ_2 aparțin sferei $\|X - X_0\| \leq 2\eta_0$

3. Funcțiile auxiliare $\Phi_i(A_i, C_i)$ se aleg în mod convenabil așa fel încît constanta lipschitziană K să fie cît mai mică.

BIBLIOGRAFIE

1. Bela Jankó: *Despre rezolvarea aproximativă a sistemelor de ecuații liniare infinite*. Studii și Cercetări de Matematică. (Cluj) T.X, (1969).
2. Bela Jankó, D. Olteanu, V. David: *Asupra rezolvării sistemelor de ecuații liniare prin metoda lui Newton*. (sub tipar).
3. L. V. Kantorovici: *O metoda Niutona*. Trudi Inst. Steklova, XXVIII (1949) p. 127.
4. B. Jankó: *Metoda lui Newton și rezolvarea aproximativă a sistemelor de ecuații algebrice liniare*, Studii și Cercetări de Matematică (Cluj) anul VIII (1957).

Abstract

In this paper the authors give a generalisation of the results obtained in [1] and [2] concerning the solving of infinite systems of linear equations.